

Mál nr. 174/2021**M og
V v/slystryggingar ökumanns og eiganda bifreiðarinnar A****Ágreiningur um hvort tjónsatvik hafi átt sér stað.****Gögn.**

Málskot, dags. 29.04.2021, ásamt fylgiskjölum 1-12.

Bréf V, dags. 17.05.2021.

Viðbótarathugasemdir M, dags. 19.05.2021.

Málsatvik.

Í málskoti kemur fram að hinn 23. ágúst 2018 hafi M ekið A aftan á aðra bifreið, B, við gatnamót Víkurvegjar og Gagnavegar í Reykjavík. Ökumenn hafi sammælt um að skila hvor sinni tjónstilkynningu vegna atviksins. M hafi sent V ódagsetta tjónstilkynningu hinn 19. september 2019 en svo virðist sem B hafi aldrei tilkynnt um tjónið. Hafi M slasast við áreksturinn og strax leitað til heimilislæknis vegna afleiðinga hans. Með bréfi dags. 16. júlí 2020 hafi V hafnað kröfu M um bætur úr slystryggingu ökumanns og eiganda A þar sem félagið teldi ósannað að slysið hefði átt sér stað og að ekki væri sýnt fram á orsakatengsl milli þess og einkenna M. M byggir á því að atvik séu sönnuð, þar sem hann hafi verið stöðugur í frásögn sinni af atvikum og hafi leitað til læknis samdægurs. Í dómafrankvæmd sé talið fullnægjandi að tjónþoli leiti til læknis fljótlega eftir tjónsatvik og lýsi þar einkennum sem samræmst geti lýsingu á atvikum. Vísar M til dómafordæma þessu til stuðnings. Hvað orsakatengsl varði þá hafi M verið greindur með tognun á háls hrygg í kjölfar árekstursins, og hafi hann leitað nokkrum sinnum til heimilislæknis vegna einkenna sinna, auk þess sem hann hafi verið til meðferðar sjúkrahjálfa. M hafi áður leitað til læknis vegna eymsla í háls hrygg, þ.e. á árinu 1999 og aftur 2013. Hann hafi þó verið búinn að ná sér af þeim einkennum á slysdegi, enda þá liðin nokkur ár frá því hann leitaði síðast læknis vegna þeirra. Gögn málsins sýni fram á að M hafi orðið fyrir varanlegu líkamstjóni við áreksturinn hinn 23. ágúst 2018 og sé bótaskylda því fyrir hendi.

Í bréfi V til nefndarinnar er lýst þeirri afstöðu að M verði að bera hallann af því að hafa hvorki haft samband við lögreglu né Aðstoð & Öryggi þrátt fyrir að hafa að sögn orðið fyrir líkamstjóni í umferðarslysi. Sé slík háttsemi einnig í andstöðu við 2. mgr. 10. gr. þágildandi umferðarlaga nr. 50/1987 sem kveðið hafi á um skyldu til að tilkynna umferðarslys til lögreglu svo fljótt sem auðið væri. M hafi einnig vanrækt að fylla út sameiginlega tjónstilkynningu með ökumanni þeirrar bifreiðar sem hann segist hafa ekið á, og virðist heldur ekki hafa tekið niður nafn eða símanúmer ökumanns eða númer ökutækisins. Eina gagnið sem sýna eigi fram á að tjónsatvik hafi átt sér stað sé tjónstilkynning sem M hafi fyllt út einhliða rúmu ári síðar. Þá hafi án árangurs verið kallað eftir ljósmyndum af A, sem sé enn í eigu eiginkonu M. Liggi því ekkert fyrir um að skemmdir hafi orðið á A. Krafa M sé því aðeins byggð á læknisfræðilegum gögnum, en fyrir liggi að hann hafi leitað til læknis hinn 23. ágúst 2018 og þá sagst hafa lent í umferðarslysi fyrr um daginn. M hafi aftur leitað til læknis hinn 19. september og 21. nóvember sama ár vegna sömu einkenna en um sé að ræða ósértæk einkenni frá hálsi. Þá liggi fyrir að M hafi leitað til læknis vegna sams konar einkenna fyrir slysið, síðast í mars 2013. Þá telur V að dómafordæmi þau sem M vísi til eigi ekki við í málinu, enda hafi þar ýmist verið um að ræða tjón af völdum óþekktis ökutækis þegar tjónþoli hafi haft takmörkuð úrræði til að færa sönnur á tjónsatvik, eða tilvik þar sem mjög trúverðugar skýringar voru á því að ökutæki hefði ekki orðið fyrir sjáanlegu tjóni við tjónsatvik. Því sé ekki til að dreifa hér. Með vísan til alls þessa sé umrætt tjónsatvik ósannað svo og orsakatengsl milli þess og einkenna M og er bótaskylda því hafnað.

Í viðbótarathugasemdum M er því sérstaklega mótmælt að 2. mgr. 10. gr. þágildandi umferðarlaga eigi við í málinu, enda geti það ákvæði ekki átt við um hefðbundnar aftanákeyrslur þar sem meiðsli komi alla jafna ekki fram strax. Þá hafi þau dómafordæmi sem vísað er til fullt fordæmisgildi, enda sönnunarstaðan hin sama og þegar um óþekkt ökutæki sé að ræða. Í þeim tilvikum sem ekki takist að skila inn tjónstilkynningu séu samtíma læknisfræðileg gögn lögð til grundvallar.

Álit.

Meðal gagna málsins er tjónstilkynning sú sem M fyllti út og sendi V hinn 19. september 2019. Í dálknum sem ætlaður er fyrir upplýsingar um ökutæki B stendur aðeins að vátryggingartaki sé „kona?“ og ökutækið af gerðinni Volkswagen. Þá segir í málskoti að aðilar hafi sammælt um að þeir mundu skila tjónstilkynningum vegna slyssins hvor í sínu lagi. Má af því ráða að aðilar hafi átt í einhverjum

samskiptum. Í málskoti vísar M til fordæma Hæstaréttar í málum 228/2013 og 165/2016, en í báðum tilvikum var um það að ræða að tjónþolar urðu fyrir líkamstjóni við það að óþekkt ökutæki rakst á þá, annars vegar á reiðhjól og hins vegar fótgangandi. Tækifæri tjónþola til að færa sönnur á atburðarás í slíkum tilvikum eru eðli máls samkvæmt afar takmörkuð, en ekki verður talið að sambærileg sjónarmið eigi við hér, þar sem fyrir liggur að ökumenn ræddu saman. Verður því að telja að M hafi haft færi á því að afla frekari upplýsinga um ökumann eða ökutæki B, svo sem með því að skrá hjá sér bílnúmer eða nafn ökumanns. Þá liggur ekkert fyrir um að tjón hafi orðið á A við umrætt atvik. Þá vísar M til dóms Héraðsdóms Reykjavíkur í máli E-2582/2020, en í því máli var niðurstaða um bótaskyldu vátryggingafélags m.a. byggð á því að slysið samkvæmt lýsingu tjónþola gæti mjög líklega hafa haft þær afleiðingar sem tjónþoli rakti til þess í för með sér. Í því máli sem hér um ræðir eru einkenni tjónþola hins vegar ekki mjög sértæk, og þó fyrir liggi að M hafi leitað til sjúkraþjálfara í nokkur skipti í febrúar 2019, samkvæmt fyrirliggjandi yfirliti um meðferð, segir aðeins í því yfirliti að um „almenna meðferð“ hafi verið að ræða. Verður samkvæmt framansögðu ekki talið að fyrirliggjandi gögn sýni nægilega fram á að umrætt atvik hafi átt sér stað eða að einkenni M sé að rekja til þess. Eins og atvikum er háttað verður M að bera hallann af sönnunarskorti í málinu og verður samkvæmt framansögðu að hafna kröfu hans.

Niðurstaða.

M á ekki rétt á bótum úr slysatryggingu ökumanns og eiganda A hjá V.

Reykjavík, 10. júní 2021.

Sóley Ragnarsdóttir lögfr.

Valgeir Pálsson lögfr.

Hildigunnur Hafsteinsdóttir lögfr.